

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 263. De 'First Herd' van Woody Herman.

plaat 1

Woody Herman a/h Orchestra: Your father's moustache (Harris, Herman
B/voorlaatst - 3:22 - CBS BPG 62158

"Your father's moustache", Woody Herman and his Orchestra voor
Columbia in New York City, 5 september 1945 in deze bezetting.
Pete Candoli, Conte Candoli, Ray Linn, Irv Lewis, Neil Hefti en
Sonny Berman-trompetten, dat zijn er zes. Drie trombones: Bill
Harris, Ed Kiefer en Ralph Pfeffner. Vijf saxofoons: Sam Marowitz
en John LaPorta-alten, Pete Mondello en Flip Phillips-tenoren,
Skippy DeSair-bariton. Red Norvo-vibrafoon, Tony Aless-piano,
Billy Bauer-gitaar, Chubby Jackson-bas en invallend op drums Buddy
Rich. De solisten in "Your father's moustache" waren Woody Herman-
klarinet, Sonny Berman-trompet, Bill Harris-trombone, Flip Phillip
tenorsaxofoon, Red Norvo-vibrafoon en nogmaals trompettist Berman.
Drie dagen later zijn er vijf trompetten omdat Ray Linn het orkest
verlaten heeft. Bij deze session is vibrafonist Norvo niet aan-
wezig, Dave Tough heeft zijn plaats achter de drums weer ingenome
Een stuk van Heil Hefti dat tot oktober '45 geen titel had, maar
toen kreeg de band een engagement voor de radio-show van een bier-
fabriek en het merk werd de naam. "Wild Root".

zelfde

Woody Herman a/h Orchestra: Wild root (Woody Herman, Neil Hefti)
B/laatste - 3:01 - idem

"Wild root" van Neil Hefti die de melodie maakte op de accoorden
van "Flyin' Home". Met Flip Phillips-tenorsaxofoon, Bill Harris-
trombone, Woody Herman-klarinet en Pete Candoli-trompet. 8 septem-
ber 1945. Op 26 november is Conte Candoli terug naar school en
opgevolgd door Shorty Rogers. Drummer Dave Tough die een wat
ruw en onrustig leven leidde kon het werkschema van de band niet
meer bijhouden en is nu vervangen door Don Lamond die vooral in
de lagere tempi nogal eens moeite met swing heeft. Opnieuw muziek
van Neil Hefti: "Blowin' up a storm".

zelfde

Woody Herman a/h Orchestra: Blowin' up a storm (Herman, Hefti)
B/6 - 2:25 - idem

"Blowin' up a storm" - Tony Aless-piano, Woody Herman-klarinet, Billy Bauer-gitaar, Pete, bijgenaamd 'Superman' Candoli-trompet, 26 november 1945. Net als eerder pianist Ralph Burns gaat nu trompettist Neil Hefti zich geheel op arrangeren toeleggen, hij wordt vervangen door Conrad Gozzo, Irv Lewis door Marky Markowitz. Ook in de saxofoongroep twee wijzigingen. Op tenor nu Mickey Folus i.p.v. Pete Mondello, en Sam Rubinowitch speelt bariton ipv. Skippy DeSair. Vibrafonist Red Norvo is terug. Plaatopname voor Columbia in New York City op 17 februari 1946, Woody Herman zingt Leonard Feather's blues "Panacea".

plaat 2 Woody Herman a/h Orchestra: Panacea (Leonard Feather)
B/5 - 3:21 - CBS BPG 62159

"Panacea" van 17 februari 1946. In de New Yorkse Carnegie Hall het bolwerk van de 'serieuze' muziek waren al heel vroeger concerten gehouden rond o.a. W.C.Handy en James P. Johnson, in 1938 was men dat allang vergeten en o.a. daardoor kreeg het concert dat jaar door Benny Goodman zo'n publiciteit. In 1943 speelde Duke Ellington er voor het eerst en dat was het begin van een hele serie Ellington-concerten. In '46 was er in Carnegie Hall, nog steeds voor jazz een statussymbool, een concert door Woody Herman. Om daar extra cachèt aan te geven had hij Igor Stravinsky uitgenodigd een kort werkje voor de band te schrijven, dat werd "Ebony concerto" en had niets met jazz van doen, maar het ging toen in première. U hoort nu een selectie van vier stukken uit ^{het} Woody Herman, Carnegie Hall-concert van 25 maart. Dit is een feature voor tenorsaxofonist Flip Phillips: "Sweet and lovely".

plaat 3 Woody Herman a/h Orchestra: Sweet and lovely (Arnheim, Tobias, Lemar)
B/2 - 4:56 - VSP 657 101

Na "Sweet and lovely" een stuk dat we eerder in deze aflevering in de studio-uitvoering hoorden: "Blowin' up a storm".

zelfde Woody Herman a/h Orchestra: Blowin' up a storm (Herman, Hefti)
B/1 - 5:13 - idem

"Blowin' up a storm" van Neil Hefti, meer dan twee keer zo lang als de plaat, nu ook met soli van Flip Phillips, Bill Harris en Red Norvo. Trombonist Bill Harris bedacht een feature voor zichzelf, Ralph Burns en Neil Hefti schreven het voor hem op. "Everywhere".

zelfde Woody Herman a/h Orchestra: Everywhere (Harris, Herman)
B/3 - 3:36 - idem

Trombonist Bill Harris, de grote tegenpool van de sophisticated snelschuiver Jay Jay Johnson, in Carnegie Hall met zijn eigen "Everywhere". Nog één stuk, Woody Herman's "Red Top".

zelfde Woody Herman a/h Orchestra: Red Top (Woody Herman)
A/1 - 4:07 - idem

"Red Top" - Woody Herman and his Orchestra voor het eerst in Carnegie Hall, New York City, 25 maart 1946.

Pete Candoli, Conrad Gozzo, Marky Markowitz, Shorty Rogers,^{en} Sonny Berman-trompetten, Bill Harris, Ed Kiefer en Ralph Pfeffner-trombones, Sam Marowitz en John LaPorta-alten, Mickey Folus en Flip Phillips-tenoren, Sam Rubinowitz-baritonsaxofoon. Red Norvo-vibrafoon, Tony Aless-piano, Billy Bauer-gitaar, Chubby Jackson-bas, Don Lamond-drums. Volgende keer nog wat uit dat concert, dit is het eind van NDS Jazzgeschiedenis 263, MDR.

0 0 0 0 0

NA 113784

36:17

opn 16.1.55